

Boekbespreking

VERSLAG VAN DE LATIJNS—AMERIKAANSE CONFERENTIE VOOR BOSBOLW EN BOSPRODUCTEN 1948.

De opperhoutvester I. A. de Hulster van 's Lands Bosbeheer te Paramaribo (Suriname) zond de redactie een verslag van bovengenoemde F.A.O.-conferentie, die van 19—30 April 1948 te Teresopolis, Brazilië, werd gehouden. Aan deze conferentie namen — volgens een ander, vanwege de F.A.O. zelf uitgegeven verslag — de volgende landen deel: Brazilië, Chili, Costa Rica, Cuba, de Dominicaanse Republiek, Engeland (voor Brits Guyana), Frankrijk (voor Frans Guyana), Guatemala, Honduras, Mexico, Nederland (voor Suriname), Nicaragua, Paraguay, Peru, Uruguay, de Veren. Staten (voor Puerto Rico) en Venezuela, alsmede als toehoorders: Argentinië, Canada, Italië en Portugal. Voorts waren vertegenwoordigd: de Verenigde Naties, UNESCO, ILO (Internationaal Labour Organisation), Pan-American Union en Inter-American Agricultural Institute.

De Midden- en Zuid-Amerikaanse landen richten hun aandacht op de bosbouw, waar een groot arbeidsveld braak ligt, dat bij juiste exploratie een belangrijke taak kan verrichten bij het na-orlogse herstelwerk van dit werelddeel. Tijdens de conferentie werd in onderling overleg nagegaan welke wegen hier voor dienen te worden gevolgd en stelde men hiervoor richtlijnen op. Ter uitvoering van een en ander werd aanbevolen dat de F.A.O. een „Latin American Forestry en Forest Products Working Group“ in 't leven zou roepen, bestaande uit technisch personeel van de F.A.O., bij te staan door een commissie van afgevaardigden uit alle Latijns Am. landen. Tot dit laatste zal iedere vertegenwoordiger bij de regering van zijn eigen land een beroep doen op medewerking tot het bevorderen van de bosbouw in dit internationale verband.

Latijns Amerika beschikt over grote natuurlijke rijkdommen. Van een rationele exploitatie is echter geen sprake; een geregeld beheer ontbreekt veelal, zelfs zijn grote gebieden nog niet ontsloten. Ieder land zal, om het vraagstuk te kunnen overzien, moeten beginnen met na te gaan welke omvang het bosgebied heeft, welke mogelijkheden dit biedt, alsook hoe een rationele exploitatie kan worden verwezenlijkt. Geadviseerd werd, dat ieder land de F.A.O. dan hieromtrent zal inlichten, opdat deze coördinerende leiding aan de ontwikkeling zal kunnen geven. Anderzijds wordt een beroep op de F.A.O. gedaan om, waar dit gewenst mocht blijken, financiële hulp te bieden bij noodzakelijke kapitaalsinvesteringen.

Ook de houtverwerkende industrieën zullen gerationaliseerd moeten worden. In beginsel zal de capaciteit hiervan in overeenstemming moeten komen met de productiemogelijkheid van het achterliggende bosgebied. Ook het doel, dat deze industrie zal nastreven, verdient een nader onderzoek. Daarbij zullen de handelsperspectieven moeten bepalen, welke graad van verwerking van de overwegend voor overzeese export bestemde fabricaten de voordeligste resultaten zullen bieden.

Een nauwkeurig onderzoek naar de aanwezige houtsoorten en hun technische eigenschappen is onmisbaar; de oprichting van een „Latin American Research Center“ is daartoe gewenst. Een verdere belangrijke overweging is het arbeidsvraagstuk.

Daarnaast is het nodig het beheer van de bossen te verbeteren. Behalve invoering van een boswetgeving is invoering van een doelmatig bosbeheer noodzakelijk, hetgeen zonder uitbreiding van het thans uiterst beperkte bosbouwonderwijs niet mogelijk is. Het aantal hoger, middelbaar en elementair geschoolde bosbouwers zal 3 à 4 maal zo groot moeten worden.

Ook de bescherming van het bos vraagt aandacht. Niet alleen voorkoming van ontbossing, ook bebossing van sommige gebieden is gewenst en voor dit alles zal een regeling moeten worden ontworpen.

Tenslotte dient het publiek een bosbouwkundige opvoeding te verkrijgen.

